

BÀI HỌC 11

NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC LỰA CHỌN

CÂU GỐC: “*Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chăng? Chẳng hề như vậy; vì chính tôi là dân Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, về chi phái Ben-gia-min*” (Rô-ma 11:1).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 10, 11.

Bài học tuần này sẽ nghiên cứu Rô-ma 10 và 11. Và chúng ta sẽ đặc biệt chú ý tới chương 11. Điều quan trọng là phải đọc qua cả hai chương trước khi cố gắng hiểu ý sù đồ Phao-lô muốn nói gì.

Hai chương này đã và đang tiếp tục là trung tâm của nhiều cuộc thảo luận. Nhưng một ý tưởng chính xuất hiện rõ ràng qua tất cả các lời nói này. Và ý tưởng đó là tình yêu của Đức Chúa Trời là cho tất cả nhân loại và ước muốn vĩ đại của Ngài là thấy tất cả mọi người được cứu. Đức Chúa Trời không loại bỏ bất kỳ một nhóm người nào là không xứng đáng để được cứu. Sứ đồ Phao-lô nói về lễ thật này rất rõ ràng, “Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không có sự phân biệt gì hết” (Rô-ma 10:12). Thật vậy, tất cả đều là tội nhân, và tất cả đều cần đến quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Sự cứu rỗi được ban cho thế giới bởi đức tin nơi Đấng Christ, chứ không phải vì quê quán hoặc những việc làm của chúng ta. Lễ thật đó không bao giờ thay đổi.

Sứ đồ Phao-lô tiếp tục với ý tưởng này trong chương 11. Nhớ lại những bài học đã qua sứ đồ có ý gì khi ông nói về việc được chọn. Ông không nói về ai được cứu hoặc bị chết mất. Thay vào đó, ông nói về những người mà Đức Chúa Trời chọn để làm việc với Ngài. Một lần nữa, Đức Chúa Trời đã không định cho bất kỳ nhóm người nào bị chết mất. Phao-lô không bao giờ có ý đó. Ông chỉ nói về những người mà Đức Chúa Trời lựa chọn để làm việc với Ngài hầu rao truyền cho toàn thế giới về Tin Mừng cứu rỗi.

ĐẮNG CHRIST VÀ LUẬT PHÁP

Sứ điệp của Rô-ma 10:1-4 là gì? Chúng ta có thể gặp nguy hiểm thế nào khi cố gắng sống đúng theo ý Đức Chúa Trời theo cách riêng của chúng ta thay vì chấp nhận cách Chúa làm cho chúng ta đúng với Ngài?

Cố gắng để cứu mình bằng việc làm và lòng tốt của mình được gọi là chủ nghĩa duy luật (legalism). Có nhiều chủ nghĩa duy luật khác nhau: như bao gồm hành động cố gắng cứu mình bằng cách (1) làm việc thiện, (2) ăn thức ăn lành mạnh, (3) giữ ngày Sa-bát, (4) tránh điều ác, (5) và đạt được thành công trong việc làm của chúng ta cho Đức Chúa Trời. Tất cả những điều này thì tốt, nhưng những người làm những điều này để cứu mình đã rơi vào cái bẫy của duy luật. Mỗi khoảnh khắc của đời sống, chúng ta phải nhớ Đức Chúa Trời là thánh và chúng ta đầy tội lỗi. Lẽ thật này là cách an toàn nhất để bảo vệ chúng ta khỏi cố gắng để được làm đúng theo ý Đức Chúa Trời bởi lòng tốt của chúng ta. Vì chúng ta không có sự tốt lành của riêng mình. Vì vậy, cố gắng để được làm đúng [trying to be made right] theo ý Đức Chúa Trời bởi lòng tốt của mình là đi ngược lại cách Chúa làm cho chúng ta đúng [making us right with Him] với Ngài. Cách của Ngài là chỉ nhờ đức tin nơi Đấng Christ và những gì Ngài đã và đang làm cho chúng ta.

Rô-ma 10:4 là câu quan trọng, chứa đựng ý nghĩa của toàn bộ sứ điệp của Phao-lô cho người Rô-ma. Nhưng để hiểu Rô-ma 10:4, trước tiên chúng ta cần phải hiểu ý nghĩa của những câu chung quanh. Nhiều người Do Thái “đã tìm cách lập sự công bình riêng của mình (Rô-ma 10:3). Họ đã làm như vậy bằng cách cố gắng để được “sự công bình đến bởi luật pháp” (Rô-ma 10:5). Nhưng rồi Đức Chúa Trời ban Đức Chúa Giê-su cho chúng ta. Đấng Christ đến để chỉ cho chúng ta cách duy nhất để được làm đúng theo ý Đức Chúa Trời. Được làm đúng ý được gọi là sự công bình của Đức Chúa Trời [God’s righteousness]. Sự công bình của Đức Chúa Trời được ban cho tất cả những ai đặt niềm tin vào Đức Chúa Giê-su.

Bây giờ chúng ta hãy nói rằng “luật pháp” trong Rô-ma 10:5 bao gồm Mười Điều Răn. Nhưng nói vậy không có nghĩa là Mười Điều Răn đã bị liệt đi. Mười Điều Răn còn được gọi là luật luân lý. Luật luân lý vạch ra tội lỗi của chúng ta, và chỉ cho chúng ta nhu cầu cần Đấng Cứu Thế và sự tha thứ và nhu cầu của chúng ta sống đúng theo ý Đức Chúa Trời. Tất cả những điều này chỉ được thấy trong Đức Chúa Giê-su. Và như vậy, theo cách này, Đấng Christ “là sự cuối cùng của luật pháp” (Rô-ma 10:4). Vì luật pháp đã dẫn chúng ta đến với Ngài và quyền lực của Ngài để làm cho chúng ta đúng với Đức Chúa Trời. Tiếng Hy Lạp cho “cuối cùng” ở đây là *telos*. *Telos* cũng có thể được dịch là “mục đích”. Vì vậy, Đấng Christ là “mục đích” cuối cùng của luật pháp. Mục đích của luật pháp là dẫn chúng ta đến với Ngài.

ĐƯỢC CHỌN BỞI ÂN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Hãy đọc Rô-ma 11:1-7. Có sự dạy dỗ nào trong những câu này cho chúng ta thấy rất rõ ràng và không nghi ngờ?

Sứ đồ Phao-lô hỏi, “Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chăng? (Rô-ma 11:1). Để trả lời, ông chỉ cho thấy phần còn sót lại. Bạn nhớ lại từ những bài học trước rằng phần còn sót lại là một khúc vải ngắn cuối cùng từ một cuộn vải dài. Phần còn sót lại này là tiêu biểu cho người Do Thái mà qua họ Đức Chúa Trời tiếp tục làm việc. Phần còn sót lại được lựa chọn bởi ân điển của Ngài. Đó là bằng chứng cho thấy Đức Chúa Trời đã không bỏ dân Ngài. Thật vậy, tất cả mọi người đều có cơ hội để được cứu.

Chúng ta nên nhớ rằng các Cơ Đốc nhân đầu tiên đều là người Do Thái. Thí dụ, có một nhóm chấp nhận Phúc âm về Đức Chúa Giê-su vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Ngày lễ Ngũ Tuần là thời gian Đức Thánh Linh được đổ xuống trên các tín đồ của Đấng Christ sau khi Ngài trở về trời (Công vụ 2:1-4). Hàng ngàn người đã chấp nhận Đấng Christ vào thời đó. Nhưng những Cơ Đốc nhân Do Thái đầu tiên thấy khó để tin rằng Đức Chúa Trời có ý cho mọi người được cứu. Trên thực tế, Đức Chúa Trời phải thuyết phục sứ đồ Phi-e-rô qua một sự hiện thấy và phép lạ đặc biệt là những người không phải Do Thái có quyền nhận được ân điển của Đức Chúa Trời (Công vụ 10; Công vụ 15:7-10).

Hãy đọc Rô-ma 11:7-10. Sứ đồ Phao-lô nói rằng dân Y-sơ-ra-ên “chẳng được điều mình tìm” (Rô-ma 11:7). Vì, Đức Chúa Trời “đã cho họ mờ tối, con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe” (Rô-ma 11:8). Có phải ông muốn nói “những kẻ khác thì bị cứng lòng” vì họ từ chối Đấng Christ chăng (Rô-ma 11:8)? Có gì sai với ý tưởng đó?

Trong Rô-ma 11:8-10, sứ đồ Phao-lô lặp lại vài câu trong Cựu Ước. Người Do Thái chấp nhận Cựu Ước là có quyền lực trong đời sống của họ. Những câu ông lặp đi lặp lại dùng một hình ảnh tương tự rằng Đức Chúa Trời làm cho tâm trí của dân Y-sơ-ra-ên mờ tối, như mắt chẳng thấy và tai chẳng nghe những gì Ngài phán. Có phải Đức Chúa Trời làm “mù quáng” tâm trí của dân sự để ngăn cản họ nhìn thấy chân lý có thể giúp họ chọn để được cứu? Không bao giờ! Vì vậy, những hình ảnh trong các câu này phải được hiểu theo cùng một cách chúng ta hiểu Rô-ma 9. Sứ đồ Phao-lô không nói về ai được cứu hay bị chết mất ở đây. Thay vào đó, ông nói về cách Đức Chúa Trời chọn những người để làm công việc của Ngài.

CÁC NHÁNH NGUYÊN

Hãy đọc Rô-ma 11:11-15. Trong những câu này, sứ đồ Phao-lô nói về hy vọng lớn nào dành cho người Do Thái?

Trong những câu này, chúng ta thấy hai câu gần giống về cách viết và ý nghĩa. Thứ nhất là “Sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, thì hưởng chi sự thịnh vượng của họ!” (Rô-ma 11:12). Và điều thứ hai là “Nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao? (Rô-ma 11:15). Sứ đồ Phao-lô nói về điều gì ở đây? Những câu này cho thấy dân Y-sơ-ra-ên đã không bao giờ rời xa Đức Chúa Trời mãi mãi. Thật ra, ông đã thấy việc họ từ bỏ Chúa chỉ kéo dài trong một khoảng thời gian nhất định, sau đó họ hoàn toàn trở lại với Ngài. Đây là câu trả lời thứ hai của ông cho câu hỏi được đặt ra ở câu đầu của Rô-ma 11. Bạn còn nhớ câu hỏi của ông là, “Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chẳng?” Và câu trả lời là *Không*. Vì Đức Chúa Trời sẽ thu thập họ lại trong một ngày nào đó.

Hãy đọc Rô-ma 11:16-24. Sứ đồ Phao-lô nói gì ở đây?

Ông cho thấy rằng những người trong Y-sơ-ra-ên trung thành với Đức Chúa Trời cũng giống như cây ô-li-ve tốt. Bây giờ, một số chi nhánh của cây ô-liu tốt đã bị cắt đi. Những chi nhánh đã bị cắt là tượng trưng cho những người Do Thái không tin. Phao-lô dùng hình ảnh này để chứng minh rằng “Đức Chúa Trời không bỏ dân Ngài” (Rô-ma 11:2). Cây ô-liu tốt có thể thiếu một số nhánh, nhưng gốc rễ và thân cây vẫn còn sống.

Bây giờ các tín đồ không phải Do Thái được đưa vào nơi mà các nhánh xấu đã bị cắt. Và những nhánh mới đang hút nhựa và sự sống từ gốc và thân cây. Cái rễ và thân cây là tượng trưng cho người Y-sơ-ra-ên tin Chúa.

Những gì đã xảy ra cho những người từ chối Đức Chúa Giê-su cũng có thể xảy ra cho những tín đồ không phải Do Thái. Vì không có lời dạy nào trong Kinh Thánh về “một khi đã được cứu, thì được cứu mãi mãi”. Thay vào đó, cùng một ơn cứu rỗi được chấp nhận cũng có thể bị từ chối một cách tự do. Bây giờ, phải cẩn thận đừng nghĩ rằng mỗi lần chúng ta phạm tội thì không còn được cứu nữa. Và cũng đừng nghĩ rằng chúng ta không thể nào được cứu trừ khi không có tội lỗi. Nhưng chúng ta cũng cần tránh ý nghĩ rằng một khi Đức Chúa Trời làm cho chúng ta đúng với Ngài, không có gì chúng ta có thể làm khiến chúng ta bị hư mất. Cuối cùng, chỉ có những người “cầm giữ mình trong sự nhân từ Ngài” (Rô-ma 11:22) sẽ được cứu.

TẤT CẢ DÂN Y-SƠ-RA-ÊN SẼ ĐƯỢC CỨU

Như được trình bày trong Rô-ma 11:25-27, sứ đồ Phao-lô nói phép lạ tuyệt vời nào sẽ xảy ra cho những người Do Thái trong tương lai?

Các Cơ Đốc nhân đã tranh luận về ý nghĩa của Rô-ma 11:25-27 trong hàng trăm năm, nhưng một vài sự kiện thì rõ ràng. Ý nghĩa căn bản của các câu này là Đức Chúa Trời đang tới gần người Do Thái. Điều Phao-lô nói ở đây là câu trả lời cho câu hỏi mà ông hỏi ngay từ đầu chương, “Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chẳng?” (Rô-ma 11:1). Câu trả lời của Phao-lô là, “Chẳng hề như vậy!” Ông đưa ra hai lý do: (1) sự mù quáng thiêng liêng của người Do Thái (Rô-ma 11:8) sẽ chỉ kéo dài một thời gian ngắn. Những câu “con mắt chẳng thấy” xuất phát từ tiếng Hy Lạp *porosis*. *Porosis* có nghĩa là “cứng”. Và “sự mù lòa” của họ chỉ kéo dài trong một khoảng thời gian giới hạn. Đúng vậy, sự mù lòa sẽ kết thúc khi “số lượng đúng của những người không phải Do Thái đến với Đức Chúa Trời” (Rô-ma 11:25).

Câu này nghĩa là gì? Nhiều người tin rằng điều này chỉ vào thời điểm Phúc âm về Đức Chúa Giê-su sẽ được rao giảng khắp mọi nơi. Sự Tái lâm của Đức Chúa Giê-su sẽ tới gần, và nhiều người Do Thái sẽ đến với Ngài.

Một câu khác cũng khó hiểu là “cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu” (Rô-ma 11:26). Đừng hiểu câu này là mỗi người Do Thái sẽ được cứu vào thời điểm cuối cùng bởi một mạng lệnh đặc biệt từ Đức Chúa Trời. Không có câu nào trong Kinh thánh dạy về chủ nghĩa phổ thông (universalism). Chủ nghĩa phổ thông cho rằng tất cả nhân loại sẽ được cứu. Nhưng sứ đồ Phao-lô hy vọng rằng “một số người Do Thái sẽ được cứu” (Rô-ma 11:14).

Ellen G. White chia sẻ tư tưởng của mình về Rô-ma 11. Bà nói về một khoảng thời gian “khi kết thúc công việc rao truyền Phúc âm cho thế giới.” Lúc đó, “nhiều người Do Thái... sẽ bởi đức tin chấp nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của họ.” – Phỏng trích *The Acts of the Apostles*, tr. 381.

Bà cũng nói, “Một công việc mạnh mẽ phải được thực hiện trong thế giới chúng ta. Chúa đã tuyên bố rằng những người không phải Do Thái (dân Ngoại) sẽ được tập hợp lại. Nhưng không chỉ dân Ngoại, mà những người Do Thái cũng phải tập hợp lại nữa. Nhiều người trong số những người Do Thái sẽ được xưng công bình với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su. Chúng ta sẽ thấy ân điển của Đức Chúa Trời được ban ra để cứu họ. Ân điển sẽ tỏa chiếu như một ngọn đèn sáng. Lễ thật cho thời điểm này phải được đem đến cho người Do Thái ở khắp mọi nơi. Và nhiều người trong số họ sẽ nhận được lễ thật. Với quyền năng lớn, họ sẽ tuyên bố rằng luật pháp của Đức Chúa Trời không thay đổi.” – Phỏng trích *Evangelism* tr. 578.

LÒNG YÊU THƯƠNG NHÂN TỪ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI ĐỐI VỚI CÁC TỘI NHÂN

Lòng yêu thương của sứ đồ Phao-lô đối với đồng hương của ông được bày tỏ rõ ràng trong Rô-ma 11:25-27. Thật rất khó cho ông khi phải chứng kiến một số đồng hương của mình chống lại ông và chống lại lẽ thật của Phúc âm về Đức Chúa Giê-su. Dầu vậy, ông đã hy vọng rằng nhiều người trong số họ sẽ chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng mà Đức Chúa Trời đã chọn để cứu họ.

Hãy đọc Rô-ma 11:28-36. Như đã trình bày trong những câu này, sứ đồ Phao-lô dạy thế nào về tình yêu của Đức Chúa Trời không chỉ dành cho người Do Thái mà cho tất cả mọi người? Hơn nữa, ông miêu tả thế nào trong những câu này về quyền lực tuyệt vời và lạ lùng của ân điển Đức Chúa Trời? Ân điển của Đức Chúa Trời, hay ân huệ yêu thương, là món quà của Ngài về lòng thương xót, sự tha thứ và quyền năng trên tội lỗi. Quyền lực này thì lạ lùng vì đó là một sự mâu nhiệm. Chúng ta không thể hiểu đầy đủ ân điển tuyệt vời như thế nào.

Một ý tưởng quan trọng được trình bày rõ ràng trong Rô-ma 11:28-36. Lòng thương xót, tình yêu thương và ân điển của Đức Chúa Trời được tuôn đổ trên các tội nhân. Ngay cả trước khi thế giới được tạo nên, chương trình của Đức Chúa Trời là cứu loài người. Chương trình đó bao gồm công việc của Ngài qua những con người và các dân tộc.

Hãy cầu nguyện để hiểu Rô-ma 11:31. Chúng ta học được tư tưởng quan trọng nào từ câu này? Câu đó nói gì về sự làm chứng của chúng ta cho người Do Thái và tất cả những người mà chúng ta gặp?

Nếu hội thánh Cơ Đốc tử tế hơn đối với người Do Thái, thì chắc chắn có nhiều người Do Thái có thể đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su. Nhiều điều khủng khiếp đã xảy ra trong hội thánh trong vài trăm năm sau Đấng Christ. Những điều này bao gồm: (1) sự lìa bỏ lẽ thật của hội thánh, và (2) sự thay đổi từ ngày Sa-bát sang ngày Chủ nhật. Những điều này và những điều khác đã gây khó khăn hơn cho người Do Thái được dẫn đến với Đức Chúa Giê-su.

Thật quan trọng là tất cả Cơ Đốc nhân nên hiểu rằng họ phải bày tỏ cho những người khác về lòng thương xót mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho họ. Sự thương xót này đã được ban cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su. Chúng ta không thể là Cơ Đốc nhân nếu chúng ta không bày tỏ lòng thương xót này với người khác (đọc Ma-thi-ơ 18:23-35).

Có người nào mà bạn cần phải tỏ lòng thương xót không? Nếu người này không làm gì để xứng đáng với lòng thương xót thì sao? Tại sao không cứ bày tỏ lòng thương xót cho họ? Suy cho cùng, Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ cho chúng ta điều đó.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Dân Y-sơ-ra-ên có thể đã thất bại trong công việc mà Đức Chúa Trời giao cho họ để làm như một quốc gia. Nhưng vẫn còn một số lượng lớn những người sẽ được cứu. Vào thời điểm Đấng Cứu Thế đến lần thứ nhất, có những người nam và nữ trung thành đã vui mừng tiếp nhận sứ điệp của Giảng Báp-tít. Những gì họ nhận được đã khiến họ nghiên cứu lại một lần nữa những sứ điệp đặc biệt của Đức Chúa Trời về Đấng Mê-si. Sau thời gian này, hội thánh đầu tiên đã được thành lập. Và hội thánh bao gồm những người Do Thái trung tín này, họ chấp nhận Đức Chúa Giê-su Na-xa-rét như Đấng mà họ chờ đợi.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 376, 377.

“Trong những người Giu-đa, có một số người hiểu biết sâu xa về Kinh Thánh. Sau-lơ của Tạt-sơ là một người Do Thái có sự hiểu biết như vậy. Và những người Do Thái này sẽ rao truyền với quyền năng tuyệt vời lẽ thật rằng luật pháp của Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi và sẽ tồn tại mãi mãi... Các tội tớ của Đức Chúa Trời phải làm việc trong đức tin cho những người không được ưa thích trong một thời gian dài, và không được quan tâm hoặc chăm sóc đủ. Chương trình để cứu tội nhân của Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ cho họ.

“Đức Chúa Trời cần các sứ giả của Ngài đặc biệt quan tâm đến dân Do Thái ở khắp mọi nơi. Những lẽ thật của Cựu Ước sẽ được hòa trộn với những lẽ thật của Tân Ước để giải thích chương trình của Đức Chúa Trời hầu cứu những kẻ có tội. Nhiều người Do Thái sẽ hiểu rõ ràng các mục đích của Đức Chúa Trời. Sự hiểu biết này sẽ đem lại sự sống mới cho linh hồn họ. Họ sẽ thấy Đấng Christ như được bày tỏ trong Cựu Ước, và họ sẽ thấy rõ ràng Tân Ước giải thích Cựu Ước. Sau đó, tâm trí ngủ mê của họ sẽ được đánh thức để hiểu lẽ thật. Họ sẽ thấy trong Đức Chúa Giê-su Đấng Cứu Rỗi của thế gian. Nhiều người sẽ bởi đức tin chấp nhận Đấng Christ như Đấng đã trả giá cho tội lỗi của họ và giải phóng họ khỏi sự chết.” Phỏng trích tr. 381.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Luật pháp của Đức Chúa Trời thì quan trọng đối với nhiều người Do Thái cũng như đối với những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm. Khi gần đến thời kỳ cuối cùng, người Do Thái có phần nào để giúp làm rõ sự quan trọng của luật pháp và ngày Sa-bát cho thế giới?
2. Trong tất cả các giáo phái, tại sao Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm lại thành công nhất trong việc tiếp cận người Do Thái? Bạn hoặc hội thánh của bạn có thể làm gì để tiếp cận người Do Thái?
3. Chúng ta có thể học được gì từ những lỗi lầm của dân Y-sơ-ra-ên trong thời Kinh thánh? Làm thế nào chúng ta tránh được những lỗi lầm của họ?